Ἔτος Α'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1890 Ἀριθ. 28

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἑλλάδι, ἐτησία δρ. 6
» » ἑξάμηνος » 4
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φρ. 10
» » ἑξάμηνος » 6

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς (μετὰ εἰκόνων) συνέχεια καὶ τέλος ὑπὸ Φ. Π.—**Οἱ ἀστρονόμοι τὸ πάλαι.** Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦ κ. Ἕρσχελ, ὑπὸ Ἀστέρος.—**Πτῶσις χιόνος ἐπὶ τοῦ πλανήτου Ἄρεως,** ὑπὸ Ἀστέρος.—**Δημοσιογράφος ἡττώμενος ὑπὸ φυσιολόγου.** Μονομαχία διὰ χοιρδίου τοῦ γάλακτος, ὑπὸ Ροῦ —**Σωσάννα Ραμώ** (ἐπιφυλλὶς μετὰ εἰκόνων), Maurice De Fos. —**Ὠφέλιμοι γνώσεις.** Κόπρος δι' οἰκιακὰ φυτά. Παραλαβὴ τῶν οἴνων. Καθαρισμὸς μαύρων δαντελλῶν.—**Εἷς ἀνακριτὴς καὶ εἷς λωποδύτης.**—**Εἷς Ρῶσσος τοκογλύφος.**—**Εἷς τὸ κακουργοδικεῖον.**—**Εὐτράπελα.**—**Αἰνίγματα.**—**Ἀνταποκρίσεις τῆς «Φύσεως».**

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ
ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐν τούτοις τὸ Ἱσπανικὸν ἔθνος ἀναγνωρίσαν τας ἐκδουλεύσεις τοῦ Κολόμβου καὶ ἡττον ἀδίκως προσενεχθὲν πρὸς αὐτὸν ἢ οἱ αὐλικοὶ τοῦ βασιλέως, σφόδρα ἠγανάκτησε ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ, ὅτι ὁ μέγας ναύαρχος ἐκομίζετο δέσμιος ἐξ Ἀμερικῆς, ἡ δὲ γενναιοψυχία τῆς Ἰσαβέλλας ὁμοίως ἐπλήγη ἐπὶ τῇ ὕβρει ταύτῃ, γενομένῃ ἐνὶ τῶν γενναιοτέρων καὶ πιστοτέρων αὐτῆς ὑπηκόων. Κατὰ συνέπειαν ἐδόθησαν αὐθωρεὶ αἱ δέουσαι διαταγαὶ καὶ ἀφῃρέθησαν αἱ ἁλύσεις τοῦ ναυάρχου, ὃν ἀφοῦ ἀπηλευθέρωσαν μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ συνοδευσάντων ἀδελφῶν, τῷ ἀπεδόθησαν αἱ δέουσαι τιμαὶ καὶ φιλοφρονήσεις ὑπὸ τῆς αὐλῆς.

Πλὴν ἡ ἀρχηγία τῷ εἶχεν ἀφαιρεθῇ, καὶ ἐνῷ ἐν ταύτῳ ἀντικατεστάθη καὶ ὁ Βομπαδίλλας, δὲν ἐπανέφερον τὸν Κολόμβον, ἀλλὰ διώρισαν ἀρχηγὸν καὶ ναύαρχον τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἱσπανικῶν στρατευμάτων ἐν Ἀμερικῇ τὸν Νικόλαον Ὀβάντον.

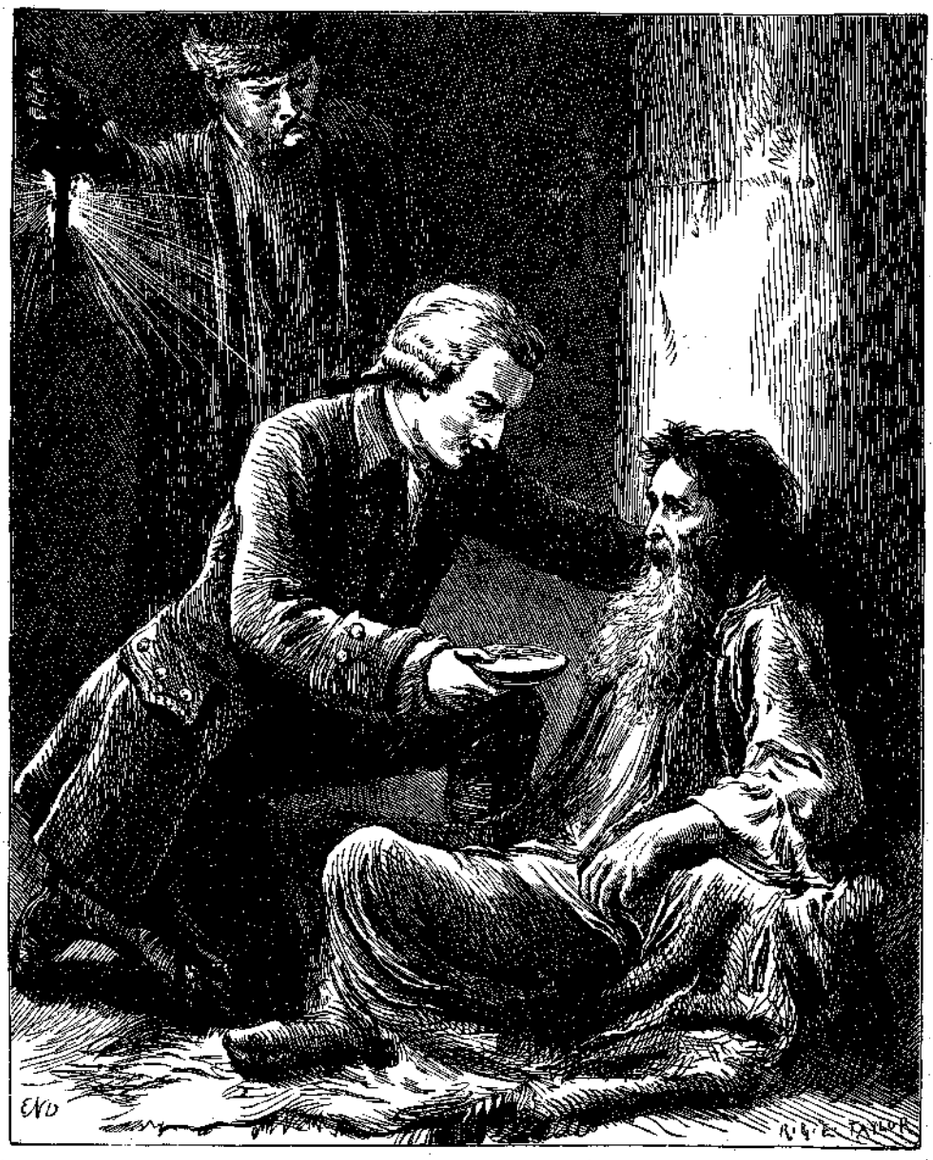

Ὁ οἰκτρὸς θάνατος τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.

Ἡ θρησκευτικὴ αὐταπάρνησις τοῦ ναυάρχου ὑπεβοήθησεν αὐτὸν νὰ ὑπομείνῃ τὴν νέαν ταύτην ἀδικίαν, πλὴν θελήσας νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ τετάρτην θαλασσοπλοΐαν πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀπάσης αὐτοῦ τῆς διανοίας φερομένης ἀκαταπαύστως ἐκεῖσε, ἐπὶ τῇ ἐκφρασθείσῃ παρ' αὐτοῦ ἐπιθυμίᾳ ν' ἀνακαλύψῃ ὁδὸν συντομωτεραν ἔτι τῶν προηγηθεισῶν, ἀπέπλευσεν ἐκ νέου ἐκ Γαδείρων μετὰ τεσσάρων μικρῶν ἱστιοφόρων πλοίων, τῇ 9 Μαΐου 1502, καὶ τῇ 15 Ἰουνίου προσήραξεν εἰς Μαρτινίκαν, μίαν τῶν Μικρῶν Ἀντιλλῶν νήσων.

Φιλική τις ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης συνεβούλευεν αὐτὸν νὰ μὴ πλησιάσῃ τὴν Ἱσπανιόλαν (Ἅγιον Δομίνικον), διότι ἡ παρουσία αὐτοῦ θὰ ἐγέννα νέας ταραχάς· πλὴν, ἑνὸς τῶν πλοίων του ἀκαταλλήλου ὄντος πρὸς πλοῦν, διηυθύνθη ἐκεῖ πρὸς ἀντικατάστασίν του, ἐλπίζων ὅτι ἡ ἀπόλυτος αὕτη ἀνάγκη ἀρκούντως θὰ ἐδικαιολόγει τὴν πρὸς τὴν βασιλικὴν ἐπιταγὴν ἀπειθειάν του. Ἀλλ' οὐχὶ οὕτως ἔδοξε τοῖς ἐκεῖσε κατοίκοις, οἵτινες κάλλιστα εἰδότες τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Ἱσπανῶν μοναρχῶν, δὲν ἐπέτρεψαν τῷ Κολόμβῳ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα των.

Μετεωρολογικά τινα τότε ἐπελθόντα φαινόμενα, ἐξ ὧν ὁ Κολόμβος προεῖδεν ἐπικειμένην καταιγίδα, προανήγγειλαν δι' αὐτοῦ τοῖς αὐτόχθοσι, ὅτι μεγάλη τις τρικυμία ἔμελλε νὰ ἐνσκήψῃ. Οἱ ἐχθροί του ἐγέλασαν ἐπὶ τούτῳ, μὴ θελήσαντες νὰ δώσωσι πίστιν εἰς τὰς γνώσεις τοῦ ἀνδρός. Ὄντως δὲ ἐπελθούσης μετ' ὀλίγον θυέλλης, κατεστράφησάν τινα ἐκ τῶν ἱσπανικῶν πλοίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἐφ' οὗ ἐπέβαινεν ὁ Βομπαδίλλας, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐπιβιβασθῇ, ὅπως ἀποπλεύσῃ μεθ' ὅλων τῶν περισυλλεγέντων ὑπ' αὐτοῦ θησαυρῶν, μόνου διασωθέντος, συνεπείᾳ τῶν ληφθεισῶν φρονίμων προφυλάξεων, τοῦ μικροῦ στόλου τοῦ Κολόμβου.

Βελτιωθέντος τοῦ καιροῦ, ὁ μέγας ναύαρχος διηυθύν-

θη πρὸς δυσμάς, διῆλθε πρὸς νότον τῆς Κούβας, καὶ προσεγγίσας τὴν νῆσον Γουανάγην, παρὰ τῇ ἀκτῇ τοῦ Χονδουρᾶς, ἀνεπέτασε μετὰ τοῦτο τὰ ἱστία καὶ ἔπλευσε κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τοῦ Τρουζίλλου μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Δαρίου, ἀναζητῶν πάντοτε πορθμόν, ὅπως προχωρήσῃ ἐνδότερον πρὸς τὰς Ἰνδίας. Πλὴν ἐπελθούσης τρικυμίας παρεσύρθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης ὅθεν εἶχεν ἔλθῃ, καὶ ἐξώκειλεν ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Ἰαμαϊκας· ἡ δὲ θέσις τοῦ Κολόμβου καὶ τῶν συντρόφων του καθίστατο ὁσημέραι ἐπισφαλεστέρα, ἐφ' ὅσον οἱ αὐτόχθονες διέκειντο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐχθρικώτερον πρὸς αὐτούς.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ Διέγος Μενδὲζ καὶ Γενουαῖος τις ὀνόματι Φιέσκος ἐπέβησαν ἐπὶ λέμβου τινος ἰνδικῆς καὶ ἔτρεξαν νὰ ζητήσωσι βοήθειαν εἰς Ἱσπανιόλαν, πλὴν αἱ πρὸς τοῦτο ἱκεσίαι αὐτῶν εἰς οὐδὲν συνετέλεσαν. Ὁ Ὀβάντος τέλος τοῖς ἀπέστειλε πλοιάριον, ὅπερ μόλις ἰδόντες οἱ ναυαγοὶ ἐχάρησαν μεγάλως, ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἀγανάκτησις αὐτῶν καὶ ἀπέλπισία, ὅτε εἶδον αὐτὸ μετ' ὀλίγον ἀλλάσσον διεύθυνσιν καὶ ἐξαφανιζόμενον. Ὁ Κολομβος ὑπέστη μετὰ γενναιότητος τὴν ἀκατανόητον ταύτην διαγωγὴν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ὀβάντου, καὶ προσεποιήθη ὅτι δὲν ἐνόει τοιαύτην ταπείνωσιν, αὐτὸς ὅστις εἶχε τόσον ἐνδόξως ἀναγορευθῆ ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν. Προκειμένου δὲ νὰ συμβῇ ἔκλειψις τῆς σελήνης, ἣν οὐδεὶς ἐπερίμενεν, ὁ μέγας ναύαρχος τοῖς προανήγγειλε τοῦτο. Οἱ ἰθαγενεῖς ἐκπαγέντες καὶ θαυμάσαντες τὴν σοφίαν καὶ ἐξουσίαν αὐτοῦ, ἥτις εἰσεχώρει καὶ μέχρι τῆς ἐπικρατείας τῶν ἀστέρων, ἔσπευσαν νὰ συντρέξωσι καὶ φέρωσι τρόφιμα καὶ πᾶσαν βοήθειαν εἰς τοὺς ναυαγούς, ὧν ἡ ἐλπὶς τῆς σωτηρίας ἤρξατο τότε νὰ ὑποφώσκῃ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν.

Ὁ Ὀβάντος παρακινούμενος ἐκ τῆς κοινῆς γνώμης συγκατένευσε τέλος νὰ στείλῃ εἰς ἀναζήτησιν τοῦ μεγάλου ναυάρχου, οὗτινος τὰ πολλὰ δεινὰ ἐκίνουν τὴν συμπάθειαν πάντων, ἡ δὲ ὑγεία του εἶχε πάθει δεινῶς. Βελτιωθείσης δὲ ταύτης ὀλίγον, ὁ Κολόμβος τῇ παρακινήσει τῶν φίλων του ἀπέπλευσε δι' Ἱσπανίαν, ὅπου ἀφίκετο τὴν 7 Νοεμβρίου 1654. Πλὴν παρ' ἐλπίδα, παρὰ τὰ ἐπισημότερα συμβόλαια, καὶ παρὰ τὴν μοναδικὴν αὐτοῦ τόλμην καὶ αὐταπάρνησιν, αὐτὸς ὅστις ἐδώρει τῇ θετῇ αὐτοῦ πατρίδι ὁλόκληρον κόσμον, αὐτὸς ὁ μέγας ἀνὴρ ὑπεβάλλετο μοιραίως εἰς τὴν ἀκροτάτην καὶ ἐλεεινοτάτην πενίαν καὶ ἀθλιότητα· ἐκείνη δέ, ἥτις οὐδέποτε εἶχε παύσει παρέχουσα αὐτῷ τὴν προστασίαν της, καὶ παρ' ἧς ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ τι, ἡ βασίλισσα Ἰσαβέλλα, εἶχεν πρὸ ὀλίγου ἀποθάνει. Ὁ δὲ σκληρόκαρδος καὶ ψυχρὸς Φερδινάνδος πολὺ ὀλίγον συνεκινήθη ἐκ τῆς ἀτυχίας ξένου οὗτινος πρὸς στιγμὴν ἔτρεμε τὴν μεγαλοφυΐαν. Ὁ Κολόμβος μάτην, ἐν ὀνόματι τῆς στοιχειωδεστάτης δικαιοσύνης διεμαρτύρετο ὡς κύριος καὶ ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν. Οὐδεὶς τῷ ἔδιδε προσοχήν, αἱ δὲ ἠθικαὶ ταπεινώσεις αὐτοῦ, τὰ βάσανα, καὶ ἡ κατάπτωσις, προστεθεῖσαι εἰς τοὺς φυσικοὺς πόνους αὐτοῦ ὑπέσκαπτον βαθμηδὸν τὴν ζωήν του. Ὁ κόσμος τὸν ἔβλεπε ἡλικιούμενον, ἐξασθενούμενον, ἀποσβεννύμενον ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, καὶ ἐν τούτοις οὐδεὶς τὸν ἐπεριποιεῖτο! Ἡ δὲ πολιτικὴ ἔχει καὶ αὐτὴ τοὺς ἀτίμους αὐτῆς ὑπολογισμούς! Ὁ μέγας ναύαρχος ἀπεβίωσε τέλος ἐν Βολλαδολίδ περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου 1506, δεκατέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον αὐτοῦ ἀνακάλυψιν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ καὶ ἐγκαταλήψει, αἱ δὲ τελευταῖαι αὐτοῦ λέξεις ἦσαν αἱ αὐταὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ Χριστοῦ: «Κύριε, εἰς χεῖρας σου παραδίδωμι τὸ πνεῦμά μου».

Ὁ θάνατος οὗτος ὀλιγωτέραν αἴσθησιν ἐποίησεν ἢ ὁ τοῦ ἀσημοτάτου τῶν θνητῶν, καὶ ὁ μὲν βασιλικὸς ἱστοριογράφος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπηξίωσε ν' ἀναφέρῃ τι περὶ τούτου, τὰ δὲ *Τοπικὰ Χρονικὰ* (Cronicon de Volladolid) ἅτινα ἐδημοσίευσαν καὶ τὰ μᾶλλον ἀσήμαντα γεγονότα, ἐπίσης δὲν μᾶς λέγουν τίποτε!

Ὁποία ἀχαριστία καὶ ἀδικία! Ἡ ὕπαρξις τοῦ Κολόμβου συνοψίζεται ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις λέξεσιν: **πενία—δόξα—μαρτύριον.**

Ἐλέχθη δικαίως, ὅτι ἅπασαν αὐτοῦ τὴν νεότητα ἀφιέρωσεν εἰς τὸν θριαμβον μιᾶς ἰδέας, ὅτι ἐπιστρέφων ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐκδρομῆς ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ — ἐπιστρέφων ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἐδεξιώθη μετὰ ψυχρότητος—ἀπὸ τῆς τρίτης, μετ' ἀλύσσεων—καὶ ἀπὸ τῆς τετάρτης, ἀποθνήσκων. Ὁ προορισμὸς τῆς μεγαλοφυΐας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ προώρισται πάντοτε εἰς τοιοῦτον οἰκτρὸν τέλος;

Τίς ἠδύνατο νὰ προΐδῃ, ὅτι ὁ Κολόμβος θ' ἀπέθνησκεν ἔν τινι γωνίᾳ, ἀπομεμονωμένος, πένης, ἄνευ κλίνης, ἐγκαταλελειμμένος, μὲ ὀλίγον μόνον παρηγορητικὸν ποτὸν ἐντὸς πενιχροῦ κυπέλλου ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ οὕτω πεπρωμένως προσφερόμενον;

Ὁ υἱός του τῷ ἐπλησίασεν εἰς τὰ χείλη τὸ πλῆρες πικριῶν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων παρασκευασθὲν κύπελλον, ὡς ἀμοιβὴν τῶν ἐκδουλεύσεών του, καὶ ἐγένετο τὸ θέλημα τῆς εἱμαρμένης. Τετέλεσται!

Τὰ λείψανα τοῦ Κολόμβου μετεκομίσθησαν ἔτη τινὰ μετὰ ταῦτα ἐντὸς πλοίου, διότι ὁ Νέος Κόσμος ἀπήτει τὴν κόνιν τοῦ ἀποκαλύψαντος αὐτόν.

Οὕτως ὁ ἀνήρ, ὅστις πρῶτος διέτμησε τὸν Ὠκεανὸν ἐμφορούμενος ὑπὸ ἀληθοῦς καὶ ἱερᾶς ἐλπίδος, πρῶτος μετεκομίσθη καὶ νεκρὸς διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ φέρων τὰς ἀλύσσεις δι' ὧν ἀντεμείφθη ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ[1].

Τέλος ἀπὸ τοῦ Κολόμβου ἤδη, οὗτινος ἡ κόνις διεσκορπίσθη ἴσως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, καὶ οὗτινος ἡ ἀληθὴς εἰκὼν ἀμυδρῶς εἶναι γνωστὴ εἰς τὰς ἔκτοτε γενεάς, δὲν ἀπομένει ἢ ἡ ἄφθαρτος ἀνάμνησις τοῦ ἔργου του καὶ τῆς μεγαλοφυΐας του. Πόρρω δὲ τοῦ νὰ ἀμαυρωθῇ αὕτη ἐκ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, καθίσταται βαθμηδὸν ἐνδοξοτέρα καὶ ἀξία τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ θαυμασμοῦ, τὸ δὲ ὄνομά του ἐγκεχάρακται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ τῶν ἀνεξαλείπτων ἐκείνων χαρακτήρων, οἵτινες βαθέως ἐμπηγνύουσι τοὺς ὄνυχάς των ἐν αὐταῖς.

Ὁ δέκατος ἕνατος αἰὼν ἀπέδωκε τὸν Κολόμβον εἰς τὸν παγκόσμιον θαυμασμόν!

Φ. Π.

[1] Ἀγνοεῖται ἔτι ἡ ἀκριβὴς χρονολογία τοῦ θανάτου του. Ὑποτίθεται αὕτη μετὰ τὴν 19 Μαΐου 1506, πιθανῶς τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ὅτι ἦγε τὸ 71 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐνεταφιάσθη δὲ ἐν τοῖς ὑπογείοις τῆς μονῆς τῶν Φραγκισκάνων. Ἡ εἰς ἅγιον Δομίνικον μετακομιδὴ τῶν λειψάνων ὀφείλεται εἰς τὸν υἱόν του Διέγον. Λέγεται ὅτι κατόπιν ἐξετάφησαν καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Ἀβάναν, ἀλλ' ἀμφίβολον τοῦτο. Ἤδη εἶναι ἄγνωστον ποῦ εὑρίσκονται.

ΟΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΙ ΤΟ ΠΑΛΑΙ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΕΡΣΧΕΛ

Ἡ ἐξοχικὴ οἰκία τοῦ διασήμου τούτου ἀστρονόμου, ἐν ᾗ ἀσχολεῖται εἰς τὰ τῶν ἀστέρων κεῖται εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δάσους Οὐίντσωρ, περὶ τὰς τριάκοντα λεύγας μακρὰν τοῦ Λονδίνου.

Περὶ τὴν δεκάτην ἑσπερινὴν ὥραν ἀφίχθην πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ σοφοῦ ἀστρονόμου, καὶ εἰσῆλθον ἀμέσως διὰ κλίμακος καλῶς νιπτρεπισμένης καθαρᾶς καὶ φωτεινῆς, εἰς δωμάτιον ἐστολισμένον διὰ πλήθους κοσμογραφικῶν χάρτων, διαφόρων ἐργαλείων τῆς φυσικῆς καὶ ἀστρονομίας, ποικίλλων σφαιρῶν καὶ ἑνὸς μεγάλου κλειδοκυμβάλου.

Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ταύτης καὶ πλησίον θυρίδος, ἐκάθητο νεᾶνις, ἔχουσα ἐνώπιόν της μέγα βιβλίον, κρατοῦσα γραφίδα καὶ παρατηροῦσα ἀλληλοδιαδόχως ἔκκρεμὲς ἰσοχρονισμοῦ, καὶ πλάκα ὡρολογίου παρακειμένην. Ἀπὸ καιροῦ δ' εἰς καιρὸν ἐσημείου τὰς παρατηρήσεις της ἐπὶ χάρτου.

Ἐπλησίασα αὐτὴν ἡσύχως καὶ βραδέως, ἵνα μὴ ταράξω ἀσχολίαν, ἥτις περιέβαλεν ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς μελετώσης κόρης· μετ' ὀλίγον δ' εὑρεθεὶς ἀνεπαισθήτως ὄπισθεν αὐτῆς, εἶδον ὅτι κατεγίνετο ἐπὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ ἄτλαντος τοῦ Flamsted, καὶ ὅτι ἀφοῦ παρετήρει δύο πλάκας δύο ἐκκρεμῶν, ἐσημείου στιγμὰς ἐπὶ μεγάλου χειρογράφου χάρτου, αἵτινες μοὶ ἐφάνησαν ὡς ἀστέρες.

Ἡ ἐπιμέλεια αὕτη, ἡ σιωπή, ἡ ὥρα τῆς νυκτός, ἡ ἡλικία τῆς γυναικός, καὶ ἡ μεγάλη ἡσυχία ἐν τῇ οἰκίᾳ, μοὶ ἐνέπνευσαν συγκινητικόν τι σέβας. Ὁπότε δὲ ἡ κόρη τυχαίως στρέψασα τὴν κεφαλὴν παρατήρησε τὴν συστολήν μου, ἠγέρθη ἐν ἀκαρεῖ καὶ μοὶ ἐξέφρασε τὴν λύπην της, μὴ εἰδοποιήσας αὐτὴν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀφίξεώς μου· Μοὶ προσέθηκε δέ, ὅτι κατεγίνετο εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν μελέτης τινὸς τοῦ ἀδελφοῦ της, ὅστις ἐνῷ μ' ἐπερίμενε, κατεγίνετο ταυτοχρόνως ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ του μελετῶν τοὺς ἀστέρας, ἵνα μὴ ἀπωλεσθῶσι πολύτιμοι ὥραι τοιαύτης ὡραίας νυκτός.

«Ὁ ἀδελφός μου, μοὶ εἶπεν ἡ δεσποινὶς Καρολίνα Ἕρσχελ, ἐργάζεται πρὸ δύο ὡρῶν· ἐγὼ δ' ἐντεῦθεν τὸν βοηθῶ παντοιοτρόπως. Τὸ ἐκκρεμὲς τοῦτο μοὶ δεικνύει τὰς ὥρας καὶ τὰ δευτερόλεπτα, ἡ δὲ ἄλλη πλάξ, ἧς ὁ ὡροδείκτης συγκοινωνεῖ διὰ συρμάτων μετὰ τῶν τηλεσκοπίων τοῦ ἀδελφοῦ μου, μοὶ δεικνύει διὰ συμπεφωνημένων σημείων, ὅ,τι ἐκεῖνος παρατηρεῖ, ἐγὼ δὲ σημειῶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τούτου χάρτου τοὺς ἀστέρας, οὓς μετρᾷ ἢ ἐφευρίσκει εἰς τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν ἀστερισμόν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ λίαν ἀπώτερα σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ».

Ἡ ἀδελφικὴ αὕτη διανοητικὴ ὁμόνοια καὶ μελέτη περὶ ἐπιστήμην τοσούτῳ ὑψηλήν, ἡ ἀκράδαντος ἐπιμονὴ των εἰς ἐρεύνας δυσχερεῖς καὶ πολυκαμάτους καὶ εἰς ἀστρολογικὰς συνεχεῖς ἀναζητήσεις, εἶναι μαθήματα εὐχάριστα καὶ συγκινητικά, προξενοῦντα ἐνθουσιασμὸν περὶ τὰς ἐπιστήμας, ὁπόταν μάλιστα αὗται μᾶς παρέχουσί τι τὸ εὐχάριστον καὶ ἐνδιαφέρον.

Ἡ αἴθουσα τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ κ. Ἕρσχελ, ἔνθα μετ' ὀλίγον μετέβην, δὲν κεῖται πισῶς ἐπὶ ὑψώματος, οὐδ' ἐπὶ ὑψηλοῦ κτιρίου, ἀλλ' ὁ διάσημος οὗτος ἀστρονόμος ἐπροτίμησεν ὡραῖον τάπητα χλόης, ἔνθα οὐδεμία κίνησις νὰ δύνηται νὰ ταλαντεύῃ τὰ ἐργαλεῖά του, καὶ ἔνθα ἡ ἔκτασις τοῦ μέρους εἶναι ἀρκούντως εὐρύχωρος, διὰ τὴν εὐχερῆ λειτουργίαν τῶν παμμεγέθων αὐτοῦ μηχανημάτων.

Τὰ τηλεσκόπιά του κεῖνται ἐν ὑπαίθρῳ, ἐστηριγμένα ἐπὶ ἁπλῶν καὶ εὐφυῶν ἐργαλείων, ἅτινα εἷς τῶν βοηθῶν του, τετοποθετημένος εἰς δωμάτιόν τι ὑπ' αὐτά, στρέφει βαθμηδὸν ἐν χρόνῳ κινήσεως ἰσοχρόνῳ τοῦ τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς, κατορθουμένης οὕτω τῆς ἐντὸς τοῦ μετηλικοῦ καθρέπτου παραστάσεως τοῦ ἐξεταζομένου ἀστέρος.

Οἱ διάφοροι οὗτοι μηχανισμοὶ εἶναι κατασκευασμένοι μετὰ τοιαύτης τέχνης, ἀκριβείας καὶ στερεότητος, ὥστε δύνανται ν' ἀνθέξωσιν εἰς ἁπάσας τὰς ἐπιρροίας τῆς ἀτμοσφαίρας.

Ἐνταῦθα εἶδον τὸ ἀξιομνημόνευτον ἐκεῖνο τηλεσκόπιον, δι' οὗ ἀνεκαλύφθη ὁ ὄγδοος πλανήτης. Οὗτος ἀνεκαλύφθη τὸ 1771. Ἡ δὲ κίνησίς του γίνεται ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, ὡς ἡ τῶν ἄλλων πλανητῶν. Ἀκολουθήσας δ' αὐτόν, ἀνεκάλυψεν ἔτι δύο δορυφόρους περιστρεφομένους τῷ πλανήτῃ τούτῳ, ἐντὸς τροχιῶν. Ὁ κ. Ἕρσχελ εὐγνωμοσύνης ἕνεκα πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, τὸν εὐεργέτην του, ὠνόμασεν αὐτὸν Georgius sidus. Ἀλλ' οἱ τῆς οἰκουμένης ὅλης ἀστρονόμοι γενικῶς μετωνόμασαν αὐτὸν πρὸς δόξαν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν σοφὸν συνάδελφόν των, πλανήτην Ἕρσχελ. Οἱ νεώτεροι δὲ τὸν μετεκάλεσαν «Οὐρανόν».

Τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο, δι' οὗ ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ κάμω κ' ἐγὼ παρατηρήσεις τινας ἐπὶ τῶν ἀστέρων ἐπὶ δύο ὥρας, ἔχει μῆκος ἑπτὰ ποδῶν, ἐπὶ ἓξ δακτύλων καὶ ἓξ γραμμῶν διαμέτρου. Ὁ κ. Ἕρσχελ μ' ἐβεβαίωσεν, ὅτι κατεσκεύασεν ὁ ἴδιος πλέον τῶν 140 φακῶν πρὶν ἢ φέρει τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο εἰς τὸ ὕπατον σημεῖον τῆς τελειοποιήσεως. Ἕτερον τηλεσκόπιον δέκα ποδῶν μήκους παράκειται τούτῳ.

Ἀλλ' ὁ διάσημος ἀστρονόμος δὲν περιωρίσθη εἰς τὸ μέγεθος τοῦτο τῶν τηλεσκοπίων του, διότι καὶ ἕτερα δύο, τῶν εἴκοσι ποδῶν, ἐπὶ μεγίστων στηριγμάτων τοποθετημένα, ὑπερβαίνουσι τὸ ὕψος τῆς οἰκίας του, καὶ φαίνονται ὡς μηχανήματα ὑπερηφάνως προεξάρχοντα. Εἷς τῶν φακῶν τούτων ἔχει βάρος ἑκατὸν πεντήκοντα λιτρῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ τηλεσκόπια ταῦτα εἰσὶ παμμεγέθη καὶ ἀποβαίνει δύσκολον νὰ στρέφωνται διὰ τῶν χειρῶν, κατεσκεύασεν ἐπὶ τούτῳ εὐφυές τι μηχάνημα, δι' οὗ δύναται ἀκινδύνως καὶ ἀταράχως νὰ μετακινῇ ταῦτα παντοίως. Ἔχει δὲ καὶ κάθισμα περιστρεφόμενον, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται ν' ἀκολουθῇ ἀνέτως τὴν πορείαν ἀστέρος τινός, ὑπηρέτης δ' εὑρισκόμενος κάτωθεν τῶν μηχανημάτων τούτων μετακινεῖ ἐλαφρῶς καὶ βαθμηδὸν τὸ τηλεσκόπιον μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων του καὶ αὐτοῦ τοῦ παρατηρητοῦ.

Ἐκεῖθεν κατώρθωσεν ὁ κ. Ἕρσχελ νὰ διακρίνῃ τοὺς ἀναριθμήτους ἀστέρας, οἵτινες σχηματίζουσι τὸ ὠχρότερον καὶ ἀπώτερον σημεῖον τοῦ Γαλαξίου.

Ἐκεῖθεν ἀνεκάλυψε τὴν πληθὺν ἐκείνην τῶν διπλῶν ἀστέρων, ὡς καὶ τηλικούτους νεφελώδεις, ἐφ' ὧν ὑπῆρχε μόνον ἀβέβαιος καὶ σκοτεινὴ γνῶσις αὐτῶν, καὶ ἐπεχείρησε τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἀστέρων, ἐξ ἧς τοσαύτας θαυμασίας ἀνακαλύψεις ἐποίησεν.

Ὁ ἀκάματος οὗτος ἀστρονόμος ὁσάκις ἤθελε ν' ἀναζητήσῃ εἰς τὰ πλέον ἀπώτερα σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ νεφελώδη τινὰ ἢ ἀστέρα τοῦ ἐσχάτου μεγέθους, ἀοράτου διὰ τῶν γυμνῶν ὀφθαλμῶν, ἐτοποθετεῖτο εἰς τὸ ἄκρον τοῦ τηλεσκοπίου τούτου, καὶ διὰ σχοινίου εἴδοποίει τὴν σύντροφον τῶν ἀνακαλύψεών του, ἥτις εὑρίσκετο εἰς παρακείμενον δωμάτιον, ἵνα ἑτοιμασθῇ· ἀφοῦ δὲ ἡ ἀδελφή του ἀνοίξῃ τὴν θυρίδα, ὁ ἀδελφὸς ἐρωτᾷ αὐτὴν τίνων ὁδηγιῶν ἔχει χρείαν, καὶ ἀμέσως ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἐργασίαν.

Τῇ παρακλήσει τοῦ περικλεοῦς ἀστρονόμου ἠρξάμεθα ὁμοῦ παρατηρήσεών τινων ἐπὶ τοῦ Γαλαξίου.

Τὸ ἐξ εἴκοσι ποδῶν τηλεσκόπιον μᾶς ἐδείκνυεν εἰς τὸ ὠχρότερον καὶ ἀπώτερον σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ, ἄπειρον ἀριθμὸν λαμπρῶν ἀστέρων καλῶς διακρινομένων καὶ κεχωρισμένων ἀλλήλων.

Εἶτα ὁ κ. Ἕρσχελ διηύθυνε τὸ τηλεσκόπιόν του πρὸς τὸν ἀστέρα τοῦ «Αἰγόποδος», ὅστις φέρει φῶς τοσούτῳ ζωηρόν, ὥστε προσβάλλεται ὁ θεώμενος αὐτὸν ὀφθαλμός. Ἐπιρρίψας δὲ διὰ κρυσταλλίνων φακῶν τὸ φῶς του ἐπὶ χάρτου φέροντος λεπτοτάτους χαρακτῆρας, ἠδυνήθην εὐκόλως νὰ διακρίνω καὶ ἀναγνώσω αὐτούς. Εἶναι λίαν ἀξιοπέργον νὰ διακρίνῃ τις ἀντικείμενα τοιαύτης λεπτῆς φύσεως διὰ τῆς λάμψεως ἀστέρος, τουτέστιν ἡλίου πολλῶν ἑκατοστῶν ἑκατομμυρίων λευγῶν ἀπέχοντος τῶν μεθορίων τοῦ συστήματός μας.

Οἱ δὲ διπλοῖ ἀστέρες, οὓς δὲν δύναταί τις νὰ ἴδῃ διὰ τῶν λοιπῶν ὑέλων τῆς ὑδρογείου σφαίρας, γίνονται καταφανέστατοι καὶ εὐδιάκριτοι, ὁπόταν παρατηρῇ τις αὐτοὺς διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τῶν εἴκοσι ποδῶν.

(Ἕπεται συνέχεια) Ἀστήρ.

ΠΤΩΣΙΣ ΧΙΟΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Ὁ κ. Πίκκεριγγ ἔλαβεν ἐσχάτως δεκατέσσαρας φωτογραφικὰς εἰκόνας τοῦ Ἄρεως ἀπὸ τοῦ ὄρους Οὐίλσων, ἐν Καλλιφορνίᾳ, ἐξ ὧν τὰς μὲν ἑπτὰ τὴν 9 Ἀπριλίου, τὰς δὲ λοιπὰς τῇ ἑπομένῃ ἡμέρᾳ. Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν, ἅπασαι αἱ εἰκόνες αὗται φέρουσι τὴν αὐτὴν ὄψιν τοῦ πλανήτου τούτου, αἱ δὲ γεωγραφικαὶ διαμορφώσεις αὐτῶν εἰσὶν ἐντελῶς διακεκριμέναι. Ἐν ταῖς ληφθείσαις ὅμως τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἡ λευκὴ πολικὴ κηλίς, ἥτις σημειοῖ τὸν νότιον πόλον, εἶναι πολὺ εὐρυτέρα ἢ ἐν ταῖς εἰκόσι τῆς πρώτης ἡμέρας.

Ἀπὸ πολλοῦ εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ ἔκτασις τῶν πολικῶν τούτων κηλίδων ποικίλλει καθ' ὥρας τοῦ ἔτους, ἤτοι, ὅτι κατὰ μὲν τὸ θέρος ἐλαττοῦνται, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα αὐξάνονται, πλὴν κατὰ πρώτην ἤδη φορὰν σημειοῦται σημαντικὴ ἐξάπλωσις τῶν χιόνων τούτων καθ' ὡρισμένην ἐποχήν. Ἡ νότιος περιφέρεια τοῦ πλανήτου εὑρίσκεται εἰς 85° πλάτους. Ἡ χιὼν ἐξετείνετο ἀφ' ἑνὸς μὲν μέχρι τῆς τερματιστικῆς καμπύλης, ἥτις εὑρίσκετο εἰς 70° μήκους, καὶ τὸ μῆκος τῆς παραλλήλου ἀπὸ 30° μέχρι 110° μήκους καὶ εἶτα ἀπὸ 145° μήκους 45° πλάτους μέχρι τῆς περιφερείας τοῦ πλανήτου. Ὁμοίως δὲ θὰ ἐπεξετείνετο καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου τῇ Γῇ ἡμισφαιρίου, τοῦ ἀοράτου ἡμῖν. «Ἡ ὁρατὴ ἔκτασις τῶν χιόνων τούτων, γράφει ὁ κ. Πίκκεριγγ, εἶναι ἀληθῶς ἀπέραντος φθάνουσα ἄχρι 2500 τετραγωνικῶν μιλλίων».

Τῇ πρωΐᾳ τῆς 9 Ἀπριλίου, αἱ πολικαὶ αὗται χιόνες ἀσθενῶς διεκρίνοντο, ὡς ἐὰν ἦσαν κεκαλυμμέναι ὑπὸ ὁμίχλης ἢ διὰ μικρῶν διακεκριμένων σωμάτων, ἀσθενῶν ἄλλως τε, ἵνα ἢ δυνατὸν νὰ σημειωθῶσι καθ' ἕκαστον, ἀλλὰ τῇ 10 Ἀπριλίου ὁλόκληρος ἡ χώρα αὕτη ἐφαίνετο λαμπρά, προσομοιάζουσα τῇ χιονώδει λαμπρότητι τοῦ βορείου πόλου. Ἡ ἐποχή, καθ' ἣν συνέβη τοῦτο, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου τοῦ Ἄρεως, ἥτις θ' ἀντιστοίχει δι' ἡμᾶς πρὸς τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.

Ἡ ἐξήγησις τῶν φαινομένων τούτων φυσικῶς δίδεται δι' ἀναλόγων γηΐνων φαινομένων. Τοὐντεῦθεν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐγενόμεθα μάρτυρες μεγίστης πτώσεως χιόνος ἐν τῷ νοτίῳ ἡμισφαιρίῳ τοῦ Ἄρεως.

Ἀστήρ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΗΤΤΩΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΦΥΣΙΟΛΟΓΟΥ

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΔΙΑ ΧΟΙΡΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Τὸ ἑπόμενον ἱστορικὸν γεγονὸς συνέβη ἐν Λονδίνῳ πρὸ ἑκατοντάδος περίπου ἐτῶν.

Ὁ περίφημος κόμης Καλιόστρος ἐφημίζετο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ φυσικὰς καὶ χημικὰς γνώσεις, αἵτινες κυκλοφοροῦσαι ἤρεσκον μὲν πολὺ τῷ κοινῷ, πλὴν ἐγίνοντο ἀφορμὴ καὶ εἰς ἀτελευτήτους ἀστεϊσμοὺς καὶ λοιδωρίας ἀπὸ μέρους τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Μεταξὺ δὲ τούτων συγκατελέγετο καὶ σατυριστής τις Γάλλος δημοσιογράφος, ὅστις ἐλοιδώρει αὐτὸν ἀκαταπαύστως μετὰ σφοδρότητος, Μοράνδος καλούμενος, συντάκτης τοῦ «Ταχυδρόμου τῆς Εὐρώπης», καὶ ὅστις εἶχεν ἀναγκασθῆ νὰ καταφύγῃ εἰς Ἀγγλίαν, ἕνεκα τῶν κατὰ τῆς κομήσσης Δε-Βαρρὺ δημοσιεύσεων αὐτοῦ, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων καταμηνυθεὶς, κατεδιώκετο.

Ὁ Μοράνδος καθ' ἑκάστην διὰ τῆς ἐφημερίδος του ἐπετίθετο κατὰ τοῦ Καλιόστρου δι' ὅλης τῆς σατυρικῆς δριμύτητος τῆς γραφίδος του, μέχρις οὗ οὗτος βαρυνθεὶς τέλος τὰς λοιδωρίας του ἀπεράσισε νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὴν ἀτιθασσον γλῶσσαν τοῦ ἀντιπάλου του. Καὶ ἄγγελος ἂν ἦτο θὰ ἔχανε πλέον τὴν ὑπομονήν του.

Πρωΐαν τινὰ ὁ κόμης ἀγανακτήσας εἰς τὸ ἔπακρον ἔλαβε τὴν γραφίδά του, καὶ ἔγραψε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, ἣν ἀμέσως διηύθυνε· «*Τῷ Κυρίῳ Μοράνδῳ*».

«Θὰ σὲ κάμω, κύριε σκῶπτα, νὰ γράψῃς καλήτερον καὶ ἐν ἐπιγνώσει παντὸς συζητουμένου ἀντικειμένου, δηλαδὴ εἰς τὴν γλῶσσάν μου, τοῦτο λέγεται, θὰ σὲ βάλλω εἰς τὴν θέσιν σου. Ἐξ ὅλων τῶν πρὸς ἐμὲ λοιδωριῶν σου, ἡ καλλίστη ἀναντιρρήτως εἶναι, ἡ τοῦ δι' ἀρσενικοῦ παρεσκευασμένου χοιριδίου, δι' οὗ κατέστρεψα, δηλητηριάσας τὰς τιγρεις, τοὺς λέοντας καὶ τὰς λεοπαρδάλεις τῶν δασῶν τῆς Μεδίνης».

«Προκειμένου περὶ φυσικῆς καὶ χημείας, ἡ λογικὴ ὀλίγα τινὰ ἀποδεικνύει, ἡ εἰρωνία οὐδέν, ἡ δὲ πεῖρα τὰ πάντα· κατὰ συνέπειαν θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃς νὰ σοὶ προτείνω μικρόν τι πείραμα, τὸ ὁποῖον θὰ διασκεδάσῃ τὸ κοινόν, εἴτε εἰς βάρος σου, εἴτε εἰς βάρος μου».

«Σὲ προσκαλῶ νὰ προγευματίσωμεν ὁμοῦ τῇ 9 ἐλευσομένου Νοεμβρίου, τῇ ἐννάτῃ πρωϊνῇ ὥρᾳ, καὶ σὺ μὲν θὰ καταβάλῃς τὸν οἶνον καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη, ἐγὼ δὲ μόνον θὰ φέρω πινάκιον φαγητοῦ, τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελῆται ἐκ χοιριδίου τοῦ γάλακτος, ὅπερ μόνος διέθρεψα κατὰ τὴν μέθοδόν μου».

«Θὰ σοὶ ἐπιτρέψω δὲ νὰ κάμῃς τὴν εἰς τέσσαρα διατομήν του, νὰ ἐκλέξῃς ἐκεῖνο τὸ τεμάχιον, ὅπερ θὰ διεγείρῃ πλείω τὴν ὄρεξίν σου, καὶ σὺ αὐτὸς θὰ μοὶ προσφέρῃς πρὸς βρῶσιν ἐκεῖνο, ὅπερ θὰ νομίσῃς καταλληλότερον δι' ἐμέ».

«Τῇ ἐπαύριον τοῦ προγεύματος τούτου, μία ἐκ τῶν ἀκολούθων τεσσάρων περιπτώσεων θὰ συμβῇ·

«Ἢ θ' ἀποθάνωμεν ἀμφότεροι.

«Ἢ θὰ ἐπιζήσωμεν καὶ οἱ δύο.

«Ἢ θ' ἀποθάνῃς σύ, καὶ ἐγὼ ὄχι.

«Ἢ θ' ἀποθάνω ἐγὼ καὶ σὺ θὰ ζήσῃς».

«Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων περιπτώσεων σοὶ χαρίζω τὰς τρεῖς, καὶ στοιχιματίζω πέντε χιλιάδας γουϊνέας (25 φρ. ἑκάστη), ὅτι τὴν ἐπαύριον τοῦ ἀνωτέρω προγεύματος, σὺ μὲν θὰ ἦσαι νεκρός. ἐγὼ δὲ θὰ ὦμαι ἐν τῇ ζωῇ, εὖ ἔχων».

Ὁ Μοράνδος ἐπεθύμει μὲν νὰ κερδίσῃ τὰς πέντε χιλιάδας γουϊνέας τοῦ τυχοδιώκτου, ὡς ὠνόμαζεν αὐτόν, ἀλλὰ μολονότι ἦτο δεινὸς διαχειριστὴς τῶν διαξιφισμῶν, δὲν ἠσθάνετο καὶ ἑαυτὸν ἱκανὸν εἰς τὸν ἀσφαλῆ χειρισμὸν ὅπλου, ἀχρήστου μὲν αὐτῷ φαινομενικῶς, πλὴν θανατηφόρου ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι, καὶ ὅπερ κατ' ἀπαίσιον συγκυρίαν ἐκαλεῖτο «*χοιρίδιον τοῦ γάλακτος ἐν τῷ ἀρσενικῷ*».

Μὴ δυνηθεὶς δὲ νὰ σώσῃ τὴν δημοσίᾳ τρωθεῖσαν φιλοτιμίαν του κατεβλήθη κατησχυμένος, προσπαθήσας μάτην νὰ ἀποφύγῃ τὴν πρότασιν τοῦ Καλιόστρου διὰ πλαγίων μέσων.

Ἐν τέλει ἀντεπρότεινε νὰ ἀντικαταστήσῃ ἑαυτὸν διά τινος *σαρκοφάγου ζώου*, ὅπερ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐγένετο δεκτόν.

Οὕτως, ὁ δημοσιογράφος ἡττήθη ὑπὸ τοῦ φυσιολόγου, ὅστις ἐσιώπησεν ἐφεξῆς.

Ροῦς.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΚΟΠΡΟΣ ΔΙ' ΟΙΚΙΑΚΑ ΦΥΤΑ

Ἡ μᾶλλον ἁρμόζουσα κόπρος διὰ τὰ φυτὰ τῶν θερμοκηπίων καὶ τῶν οἰκιῶν θεωρεῖται ἡ ἀκόλουθος.

Ἀναμίξατε 100 γραμμάρια νιτρικοῦ ὀξέος τῆς ἀσβέστου, 25 γραμμάρια νιτρικοῦ ὀξέος τῆς ποτάσσης, 25 γραμμάρια φωσφορικοῦ ὀξέος τῆς ποτάσσης, 25 γραμμάρια θειϊκοῦ ὀξέος μαγνησίας, καὶ εἶτα διαλύσατε 5 γραμμάρια τῆς ἄνω συνθέσεως ἐν ἑκάστῃ λίτρᾳ ὕδατος.

Δύνασθε νὰ θέσητε καὶ 10 γραμμάρια, ἐὰν πρόκηται νὰ ποτίσητε τὸ χῶμα πρὸ τῆς εἰς γάστρας τοποθετήσεώς του.

Ποτίσατε τὰ ἄνθη σας διὰ τῆς ἄνω συνθέσεως, ἅπαξ τοῦ μηνός, προσέχοντες νὰ μὴ βρέξητε τὰ φύλλα αὐτῶν, καὶ θὰ ἴδητε σημαντικωτάτην διαφοράν.

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

Ὅσοι ἀγοράζετε οἶνον εἰς βαρέλια καὶ μεταφέρετε αὐτὸν εἰς μακρὰν ἀπόστασιν, δέον νὰ ἀκολουθήσητε τὴν ἑξῆς ὁδηγίαν πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ.

Μόλις τοποθετήσητε αὐτὸν ἐν τῷ ὑπογείῳ ἐκβάλλετε τὸν φελλὸν τῆς ὀπῆς, πληρώσατε αὐτὴν διὰ καλοῦ οἴνου, ἀλλάξατε τὴν ὀθόνην, καὶ κατόπιν κλίνατε τὸ βαρέλιον ὀλίγον, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὀπὴ νὰ πλέῃ ἐν τῷ οἴνῳ, ὅπως οὕτω προφυλάσσηται αὕτη ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ἀτμοσφαίραν ἐπαφῆς.

Ἀφήσατε τὸν οἶνον ἐν τῇ θέσει ταύτῃ νὰ κατασταλάξῃ καὶ κατόπιν τοποθετεῖτε αὐτὸν ἐν φιάλαις ἐν καιρῷ ὅμως εὐδίῳ καὶ ἀφοῦ τὴν προτεραίαν μουσχεύσητε τρὶς ἐν ζέοντι ὕδατι τοὺς φελλοὺς καὶ στεγνώσητε αὐτούς.

Ἐλλείψει τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, ὁ οἶνος πλειστάκις ἀλλοιοῦται.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ ΔΑΝΤΕΛΛΩΝ

Ἐὰν θέλητε νὰ καθαρίσητε μαύρας δαντέλλας, θέσατε αὐτὰς κατὰ δέματα, τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, καὶ κρατοῦντες αὐτὰ διὰ νήματος ὑψηλά, τὰ βυθίζετε ἐντὸς ζύθου καθαροῦ, μὴ περιέχοντος σάπωνα οὐδ' ἄλλο τι. Κατόπιν τρίβετε αὐτὰς καλῶς ἀλλὰ μετὰ προσοχῆς, καὶ ἀφοῦ τὰς ἐξαγάγητε ἐκ τοῦ ζύθου, τὰς ἁπλόνετε ἐπὶ ὀθόνης καὶ τὰς σιδηρόνετε ὑγρὰς ἔτι οὔσας ἀπὸ τοῦ ἀντιστρόφου μέρους, ἐπὶ πυκνοῦ χονδροῦ μαλλίνου ὑφάσματος, θέτοντες ἄνωθεν αὐτῶν λεπτόν τι ὕφασμα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς στιλπνότητος, ἣν ἀφίνει ὁ σίδηρος.

ΕΙΣ ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΛΩΠΟΔΥΤΗΣ

Εἷς γέρων λωποδύτης ὁδηγεῖται ἐσχάτως πρὸ τοῦ ἀνακριτοῦ.

— Πόσων ἐτῶν εἶσαι; ἐρωτᾶται.

— Ἑξήκοντα δύο.

— Πῶς ὀνομάζεσαι;

— Δάσκαλος.

— Τί ἐπάγγελμα ἔχεις;

— Δάσκαλος.

— Καὶ τί διδάσκεις;

— Τὴν λωποδυσίαν;

— Μπᾶ! Καὶ δὲν γνωρίζεις, ὅτι ἀπαγορεύεται τὸ ἐπάγγελμα αὐτό; Καὶ πόσας φορὰς ἔχεις κλέψει ἕως τώρα; δὲν συνελήφθης ποτέ;

— Α! ἐγὼ ποτέ! ἐγὼ δὲν κλέπτω.

— Μὰ τότε πῶς ἔμαθες καὶ διδάσκεις τοὺς ἄλλους; θὰ τιμωρηθῆς διπλασίως σύ....

— Κύριε ἀνακριτὰ δὲν κλέπτω, σᾶς εἶπον, ἐδιδάχθην ἀπὸ τὰς κλοπὰς ἃς ὑπέστην ἕως τώρα, καὶ διδάσκω ἤδη διὰ νὰ κερδίσω ὅ,τι μοῦ ἀφῄρεσαν.

— Μὰ πάντοτε τοῦτο τιμωρεῖται, διότι κάμεις ἄλλους κλέπτας....

— Μὰ ὄχι, κύριε ἀνακριτά, διότι διδάσκω καὶ τοὺς κλεπτομένους νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τοὺς λωποδύτας, ὥστε βλέπετε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μοῦ χρειάζεται παράσημον, ἂν ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἦμαι ἀξιοτιμώρητος....

— Μπᾶ! σὺ εἶσαι βλέπω σωστὸς καθηγητής, καὶ δὲν μοῦ λέγεις τότε, ἀφοῦ τόσον καλὰ διδάσκεις καὶ λωποδύτας καὶ

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

Ὁ λοχαγὸς κ. Ἀντωνόπουλος εἶχεν ἐν τούτοις λάβει λαμπρὰς ἐκ Κρήτης καὶ Μάνης εἰδήσεις. Οἱ πρόκριτοι τῶν Κρητῶν συναθροισθέντες εἰς Περιβόλια, εἶχον ἤδη ἀποστείλει διακοίνωσιν εἰς τὸν Σουλτάνον ὑπογεγραμμένην παρὰ ἑβδομήκοντα τεσσάρων ἐξ αὐτῶν.

Ὁ δὲ Τασούλης εἶχεν ἀποδεχθῆ τὰς προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἦτο ἕτοιμος μετὰ τῶν ὁπαδῶν του νὰ βαδίσῃ κατὰ τῶν Τούρκων.

Ὁ Κώστας τότε προίδεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃ οὐδὲ στιγμήν, ἄλλως τε δι' ἰδιαίτερόν τινα λόγον γνωστὸν μόνον εἰς αὐτόν, ἐπεθύμει νὰ ἦναι εἰς Κρήτην πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς Μαΐου.

Μόλις δὲ οἱ στρατιῶται Δημήτριος καὶ Νικόλαος, ὁ βέβηλος Καϋμένος καὶ ὁ Ἡρακλῆς Κορομηλᾶς ἦλθον εἰς συνάντησιν του ἐν Ναυπλίῳ ἐπέσπευσε τὴν εἰς Γύθειον ἀναχώρησιν, ὅπερ πάντες οἱ ἐθελονταὶ ἐν γένει εἶχον ὡς ὁρμητήριον καὶ ἔνθα ἔμελλε νὰ λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν αὐτῶν.

Ἡ δεσποινὶς Ραμὼ οὐδεμίαν εὐλογοφανῆ αἰτίαν εἶχε νὰ ἔλθῃ εἰς Γύθειον, ἁπλοῦν χωρίον κείμενον εἰς τὸ βάθος τοῦ Μαραθονησίου, ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ Ταϋγέτου, πλὴν εἶχεν ἐκφράσει τὴν περιέργειάν της νὰ ἴδῃ τὸν ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα ἐνδιαιτώμενον ἐρημίτην καὶ πρὸ πάντων τὸν λήσταρχον Τασούλην. Οὐδεὶς ἀντεῖπεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της ταύτην.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεβεβάζοντο καὶ ἀνεσύρετο ἡ ἄγκυρα, ὁ λοχαγὸς Ἀντωνόπουλος πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν ἐπαγωγὸν Γαλλίδα, τὴν συνεβούλευσε νὰ λάβῃ εἰσιτήριον καθόδου καὶ ἀνόδου, πλὴν ἡ δεσποινὶς Ραμὼ ἀντέτεινεν εἰς τοῦτο εἰποῦσα, ὅτι ἴσως θὰ ἐπέστρεφε δι' ἄλλης εὐκαιρίας.

— Δὲν καταλαμβάνετε, ὅτι θὰ ἔλθῃ μέχρι τῆς Κρήτης; εἶπε τότε ἡ κυρία Ἀντωνοπούλου.

Ἀπὸ τοῦ Ναυπλίου μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα τὸ πλοῖον ἔπλευσε κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τῆς Λακωνίας, πολὺ πλησίον τῆς ξηρᾶς, οἱ δὲ ταξειδιῶται, ἀκουμβῶντες ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, ἐθεῶντο μετὰ περιεργείας καὶ εὐχαριστήσεως τοὺς πρὸ αὐτῶν διερχομένους βαθεῖς κολπίσκους, τὰ ἀπότομα καὶ δι' ἐρειπίων ἐστεμμένα ἀκρωτήρια καὶ τὰς ὄπισθεν αὐτῶν ἀπερχομένας κωμοπόλεις, ἀποτελουμένας ἀπάσας ἐκ λευκῶν οἰκιῶν καὶ ὁμοιαζούσας πρὸς φωλεὰς χελιδόνων ἐν κορωνίδι παλαιοῦ τινος τοίχου.

Ὁ Κορομηλᾶς καὶ οἱ ἄνδρες του ἐτραγῴδουν διάφορα κλέφτικα ᾄσματα. Ὁ Κώστας ἐσκέπτετο, ἡ δὲ Ραμὼ ὀνειροπόλει.

Ὁ οὐρανὸς ἦτο κυανοῦς καὶ καθαρώτατος, ἡ δὲ θάλασσα ἀντηνάκλα τὸν οὐρανόν, ἐκτὸς πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἔνθα ὁ ἥλιος διαχέων πύρινον ρύακα ἐπὶ τῆς διαυγοῦς ἐπιφανείας της ἐφαίνετο αὐτὴ μακρόθεν ὡς νὰ ἐπυροπολεῖτο ἡσύχως ἐπὶ ἀπεράντου ἐκτάσεως, ἀποδίδουσα ἐν ταὐτῷ ζωηρὸν φῶς ὡς τὸ τῶν πυροπολουμένων ἄνευ κρότου βεγγαλικῶν φώτων.

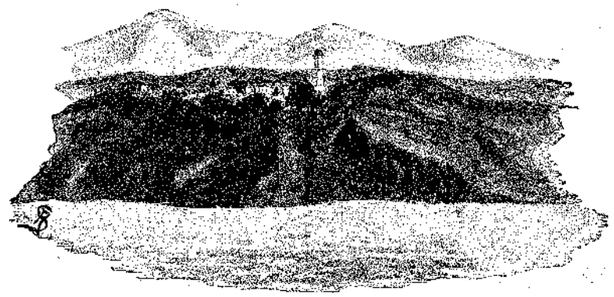

Τὸ πλοῖον ἀφοῦ διῆλθε τὸ ἀκρωτήριον Μαλέα, ὁπόθεν ὁ παροιμιώδης ἐρημίτης ἐκπληρῶν τὴν ἀποστολήν του ἠύλόγησε μακρόθεν αὐτό, εἰσῆλθεν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Μαραθονησίου, μετακυλινδούμενον ὑπὸ τοῦ ἰσχυρῶς κατὰ τὴν θέσιν ἐκείνην πνέοντος ἀνέμου.

Μόλις ὁ Κώστας Θεοχάρης ἀφίκετο εἰς Γύθειον παρετήρησε πλῆθος ἀνθρώπων ὡπλισμένων, οἵτινες ἐπερίμενον εἰς τὸν λιμένα, καὶ οὓς μετ' ὀλίγον ἀνεγνώρισεν, ὅτι ἦσαν ὁ Τασούλης μετὰ τῶν ὁπαδῶν του, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο εἰς προϋπάντησίν του. Τοὺς παρετήρει δὲ ἐπ' ἀρκετόν, προσπαθῶν ν' ἀνεύρῃ τὸν βαθμὸν τῆς ἐμπιστοσύνης, ὃν ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ πρὸς τοὺς νέους αὐτοῦ φίλους.

Ἀποτεινόμενος δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν δεσποινίδα Ραμὼ:

— Καλήτερον θὰ κάμητε σεῖς, τῇ λέγει, νὰ μείνητε ἐν τῷ πλοίῳ.

Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχον ἀγρίαν τὴν ὄψιν. Γνήσια τέκνα τῆς Μάνης, χώρας κακῶς φημισμένης, ἣν οἱ πλησίον αὐτῶν Ἕλληνες ὑποδιαιροῦσιν εἰς δύο μέρη ἐξίσου ἐπίφοβα, τὸ λεγόμενον Κακοβοῦνι (κακὸν ὄρος) καὶ ἡ Κακόβουλη (κακὸς σύμβουλος), οἱ Μανιᾶται ἐμπήγουσι τὸ ἐγχειρίδιόν των εἰς ὄντινα ἤθελεν ἀρνηθῆ νὰ παραδεχθῇ αὐτοὺς ὡς ἀμέσους ἀπογόνους τῶν Σπαρτιατῶν. Κατὰ τὸ ἥμισυ ὄντες λησταί, καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ποιμένες, κυριαρχοῦσιν ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ Ταϋγέτου, τοῦ ὀνομαζομένου *Πενταδακτύλου*, ἕνεκα τοῦ σχήματός του. Τὸ πάλαι ἐξήσκουν τὴν πειρατείαν ἀνὰ τὸ ἀκρωτήριον Μάταπᾶ, ὅπερ μετεκάλεσαν *ἀνθρωποκτόνον*, συνεπείᾳ τῶν πολλῶν συμβαινόντων ἐκεῖ ναυαγίων, κρύπτοντες τὰ λάφυρά των εἰς τὰς

λωποδυτουμένους, εἰς δικαστὴς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τί πρέπει νὰ κάμῃ ;

— Τὴν ὑπηρεσίαν του.

— Δηλαδή ;

— Νὰ τιμωρῇ τὴν λωποδυσίαν.

— Καὶ πῶς συλλαμβάνεται ἡ λωποδυσία ;

— Διὰ τῆς διδασκαλίας.

— Δηλαδὴ πρέπει νὰ κάμνω καὶ ἐγὼ τὸν δάσκαλον ;

— Βέβαια.

— Κλητῆρα, βάλλε τον εἰς τὸν ὑπόγειον τὸν ἀχρεῖον, τὸν δάσκαλον νὰ κάμνω ἔ;....

— Κύριε, ἀνακριτά, πηγαίνω, ἀλλά, μάθετε ὅτι ἂν δὲν κάνετε τὸν δάσκαλον, ἡ λωποδυσία δὲν θὰ ἐκλείπῃ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἕκαστον πρᾶγμα θέλει τὸν δάσκαλό του....

ΕΙΣ ΡΩΣΣΟΣ ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΣ

Εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχουσι μόνον παρ' ἡμῖν ἀσυνείδητοι τοκογλύφοι ἀπομυζῶντες τῶν ἰδρῶτα τοῦ λαοῦ.

Τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον ἀρκούντως χαρακτηρίζει τὸν βαθμὸν τῆς τοκογλυφίας ὅστις ἐμφωλεύει παρὰ τῷ ρωσσικῷ λαῷ·

Χωρικός τις ἀποτεινόμενος πρὸς δανειστὴν τινα ἰουδαῖον, παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ τὸν δανείσῃ πέντε ρούβλια (20 φρ.) δι' ἕνα μῆνα.

— Καλά, σοῦ δανείζω τὰ πέντε ρούβλια, τῷ ἀπαντᾷ ὁ ἰσραηλίτης, ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃς ὀκτὼ μετὰ ἕνα μῆνα.

Ὁ χωρικὸς ἀνθίσταται ὀλίγον, ἀλλὰ πιεζόμενος ὑπὸ τῆς ἀνάγκης παραδέχεται.

— Ἀλλά, ἐπαναλαμβάνει ὁ δανειστής, εἶναι συνήθεια νὰ πληρόνεται ὁ τόκος πάντοτε εἰς τὴν ἀρχήν, ὥστε, θὰ σοῦ δώσω τρία ρούβλια καὶ θὰ μοῦ ὀφείλῃς ἀκόμη πέντε.

Ὁ πτωχὸς ρῶσσος δὲν εὐχαριστεῖται ἐκ τούτου, διότι δὲν δύναται νὰ οἰκονομήσῃ τὴν ἀνάγκην του, πλὴν προτιμήσας νὰ λάβῃ κάτι τι παρὰ τίποτε, συγκατανεύει εἰς τὴν νέαν συμφωνίαν, ὑπογράφει γραμμάτιον καὶ λαμβάνει τὰ τρία ρούβλια.

Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ, ὁ τοκογλύφος τὸν καλεῖ.

— Ἄκουσον τῷ λέγει, καταλαμβάνω ὅτι θὰ δυσκολευθῇς πολὺ νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃς μετὰ ἕνα μῆνα τὰ πέντε ρούβλια, δῶσέ μου τὰ δύο τώρα, καὶ τὰ ἄλλα τρία ἀφοῦ λήξῃ τὸ συνάλλαγμα.

— Α ! ναί, ἔχεις δίκαιον, λέγει ὁ χωρικός, καὶ τοῦ δίδει δύο ρούβλια.

— Βέβαια, μά.., ἐπαναλαμβάνει ὁ ἰουδαῖος, σκεπτόμενος ὀλίγον, μοῦ φαίνεται, ὅτι δὲν σοῦ χρειάζεται δὰ καὶ τόσον πολὺ τὸ ρούβλιον, τὸ ὁποῖον σοῦ ἔμεινεν. Δώσε μού το ὀπίσω καὶ δὲν θὰ μοῦ χρεωστῇς πλέον παρὰ δύω.

Ὁ χωρικός, παραζαλισθεὶς πλέον ἐξ ὅλων τούτων τῶν λογαριασμῶν, δεν ἐνοεῖ πλέον τίποτε, καὶ παραδίδων καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ρούβλιον, ἀπέρχεται, ἐνῷ ἀντηχοῦν μόνον εἰς τὰ ὦτα του αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ τοκογλύφου ἰουδαίου, λέγοντος: «Μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ σήμερον, μὴ τὸ ξεχάσῃς.»

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ

— Εἶναι δυνατόν ;... ἀνέκραζε δικηγόρος τις ὑπερασπιζόμενος τὸν πελάτην του κατηγορούμενον ἐπὶ ἀναιρέσει, εἶναι δυνατόν! νὰ διῆλθεν ὁλόκληρον τὴν νύκτα ἐκεῖ; εἶναι δυνατόν! νὰ ἔφερε τοιοῦτον ὅπλον μεθ' ἑαυτοῦ; εἶναι δυνατόν! νὰ ἦτο μετεμφιεσμένος χωρὶς νὰ γνωρισθῇ; εἶναι δυνατόν! νὰ μὴ ἀνακαλυφθῇ πόθεν ἐπρομηθεύθη τὸ ὅπλον; εἶναι δυνατόν! νὰ πυροβολήσῃ χωρὶς ν' ἀκουσθῇ; ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ συλληφθῇ ἐπὶ τόπου; εἶναι δυνατόν! νὰ μὴ τὸ ὁμολογήσῃ ὁ ἴδιος; εἶναι δυνατόν! νὰ μὴ φύγῃ; εἶναι δυνατόν! νὰ μὴ φοβηθῇ; εἶναι δυνατόν! νὰ μὴ τρέμῃ; εἶναι δυνατόν! νὰ ἵσταται οὕτω; εἶναι δυνατόν! εἶναι δυνατόν! εἶναι δυνατόν! τόν! τόν! τόν! τόν!....

ἀπροσίτους σχισμάδας τοῦ ὄρους Ἁγίου Ἠλία, τόπου φημιζομένου διὰ τὰς δυσειδαίμονας δοξασίας καὶ τὸ ἐνδιαίτημα τῶν *στοιχιῶν !*

Ὡς δ' οἱ ἡμέτεροι ἐν τῇ Δύσει ποιμένες, ζῶντες διηνεκῶς μετὰ τῶν προβάτων των, λαμβάνουσι συνήθως τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν, οὕτω καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Τασούλη, συνειθίσαντες νὰ φυλάττωσιν αἶγας προσελάμβανον τὸ οἰκογενειακὸν ἐκεῖνο ὕφος, ὅπερ φέρει εἰς ὁμοιότητα τοὺς τράγους πρὸς τοὺς *σατύρους*. Ἡ πλαγία αὐτῶν ἐπιμήκης ὄψις ἐφαίνετο ἀποσπασθεῖσα ἀπό τινος τῶν βυζαντινῶν ἐκείνων μωσαϊκῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πάντα τὰ ψυχρὰ καὶ σαρδωνικὰ πρόσωπα φέρουσι μεγάλους ἀπλανεῖς ὀφθαλμοὺς ἐντὸς ὀφρύων ὑπερμέτρως τριχωτῶν.

Ὁ Τασούλης ἐν τούτοις ἦτον ὡραῖος ἀνήρ. Οἱ μύστακες αὐτοῦ ἐκτάκτως μακρεῖς, οὓς ἔφερεν ὄπισθεν τῶν ὤτων του, ἔδιδον εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του ὑφός τι δύσπιστον.

Ἐπλησίασε μετὰ θάρρους πρὸς τὸν Θεοχάρην κινῶν ὑπερηφάνως καὶ μετὰ φιλικοῦ τρόπου τὴν φουστανέλλαν του περὶ τοὺς γόμφους του, καὶ λαβὼν τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ νεανίου τὴν ἠσπάσθη...

— Ζήτω!.. ἀνεφώνησαν ἐν ταὐτῷ οἱ ὀπαδοί του.

Ἀκολούθως πάντες κατεγίναντο εἰς τὴν μετακόμισιν καὶ ἀσφαλῆ τοποθέτησιν διαφόρων κιβωτίων ἐμπεριεχόντων ὅπλα καὶ πολεμοφόδια, τὰ ὁποῖα ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχε προωρίσει διὰ τοὺς ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάτας. Διαρκούσης δὲ τῆς ἐργασίας ταύτης ἡ δεσποινὶς Ραμὼ παρετήρει μετὰ περιεργείας καὶ θαυμασμοῦ τὸ ἐξαίσιον δι' αὐτὴν καὶ πρωτοφανὲς θέαμα τῶν πρὸ αὐτῆς τόσῳ πλησίον ἐργαζομένων καὶ διερχομένων περιφήμων ἐκείνων λῃστῶν, περὶ ὧν τοσάκις πανταχοῦ τόσα ἀπίστευτα πράγματα εἶχεν ἀκούσει, καὶ τῇ ἐδίδετο ἤδη ἡ εὐκαιρία νὰ τοὺς ἴδῃ τέλος. Ὡς ἐφαντάζετο αὐτοὺς τοὺς εὕρισκεν ἐνώπιόν της ἀκριβῶς πλήρεις, καὶ σχεδὸν ἐλυπεῖτο, διότι ἄφινον τὴν τόσῳ ὠτύπωσιν προξενοῦσαν αὐτῶν ζωὴν διὰ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ριψοκίνδυνον καὶ ἄνευ γοήτρου δι' αὐτοὺς ἄχαρι ἀγῶνα. Καὶ ἐνόει τοὺς σκοπούς των.

Αἴφνης ζωηροὶ καὶ παρατεταμένοι γέλωτες διέκοψαν ἐνταῦθα τὰς σκέψεις αὐτῆς. Ὁ Κορομηλᾶς, ὁ Νικόλαος, ὁ Δημήτριος καὶ ὁ Καϋμένος ἐπεφάνησαν πρὸ αὐτῶν ὠθοῦντες πτωχόν τινα, οὗτινος ἡ θέα μόνον ἠδύνατο νὰ διεγείρῃ ἀμέτρητον εὐθυμίαν.

— Θεέ μου ! ἀνεφώνησεν ἡ δεσποινὶς Ραμώ, εἶναι ὁ παπᾶς τοῦ Χαρβατίου, ἀναγνωρίσασα αὐτόν, μολονότι εἶχε κόψει τὴν κόμην του καὶ τὴν γενειάδα του.

Προσπέσας δ' ἐν τῷ ἅμα οὗτος πρὸ τοῦ Θεοχάρους.

— Νὰ χαρῇς, ὅ,τι ἀγαπᾷς, τῷ ἔλεγε, μὴ μὲ παραδίδετε εἰς τὸν δεσπότην. Προτιμῶ ν ἀποθάνω, παρὰ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸ Μέγα Σπήλαιον. Ἀφήσατέ με νὰ ἔλθω εἰς τὴν Κρήτην, ἀποτελῶ καὶ ἐγὼ μέρος τῆς συμμορίας τῶν λῃστῶν.

— Καὶ τί βαθμὸν ἔχεις μεταξὺ αὐτῶν ;

— Εἶναι ὁ πνευματικός μου, εἶπε τότε ὁ Τασούλης.

Ἐπὶ τῇ παρακλήσει τῆς δεσποινίδος Ραμώ, ὁ Κώστας ἐδείχθη συγκαταβατικὸς πρὸς τὸ θῦμα τοῦτο τοῦ Ἄρεως, τοῦ Βάκχου καὶ τοῦ Ἔρωτος, ὡς ἀπεκάλει αὐτὸ ἡ ἐπαγωγὸς Γαλλίς, ὑποσχεθεὶς ἐν ταὐτῷ αὐτῷ, ὅτι θὰ ἐμεσολάβει μάλιστα παρὰ τοῖς ἀνωτέροις αὐτοῦ ἱερωμένοις, νὰ ἄρωσι τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινήν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ μέλλουσα διαγωγή του ἤθελεν εἶσθαι ἄμεμπτος, καὶ δὲν ἔκαμνεν πλέον κατάχρησιν τοῦ οἴνου.

Ὁ παπᾶς ὤμωσε νὰ γείνῃ παραδειγματικός, προσειπών, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπεθύμει ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, ἢ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν σύζυγόν του νεκράν, ἢ ζῶσαν.

— Πόσα τὸν ἔχει ὁ πελάτης σάς ἀκόμη;κύριε δικηγόρε, ἐρωτᾷ ἀδημονῶν εἷς ἔνορκος.

—Ὅσα ἔτη τὸν καταδικάσετε.

— Τότε ἐξακολουθήσατε.

— Προτιμῶ νὰ παύσω,καὶ μετὰ μακρὰν ἔριδα ὁ δικηγόρος κάθηται.

— Ἐξακολουθήσατε,κύριε δικηγόρε,διατάσσει ὁ πρόεδρος.

Ὁ δικηρόρος προσποιεῖται τὸν θυμωμένον καὶ ἀδικηθέντα, καὶ ἀρνεῖται, οἱ δὲ ἔνορκοι ἀποσυρθέντες εἰς διάσκεψιν, μετὰ μικρὸν ἐπανέρχονται, καὶ ὁ πρόεδρος ἀπαγγέλλει τὴν ἐτυμηγορίαν των, δι' ἧς ὁ κατηγορούμενος καταδικάζεται εἰς τόσα ἔτη, ὅσα τὸν ἀπήγγειλεν ὁ συνήγορός του.

ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Πάντες γνωρίζομεν, ὅτι ἡ καταμέτρησις τοῦ χρόνου γίνεται διὰ τῶν ἡμερησίων μεταβολῶν τοῦ ἡλίου, ἤτοι τοῦ παρερχομένου χρόνου ἀπὸ τῆς διελεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν μεσημβρινόν, ἢ τοῦ μεταξὺ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ μιᾶς μεσημβρίας εἰς ἄλλην, καὶ ὅτι διαιροῦσι τὸν χρόνον τοῦτον τῆς μιᾶς ἡμέρας καὶ μιᾶς νυκτὸς εἰς 24 ὥρας, ἀρχομένας ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου.

Ἀλλ' ἡ γῆ ἐν τῇ διπλῇ αὐτῆς ἐτησίᾳ καὶ ἡμερησίᾳ μεταβολῇ, καὶ τῇ πρὸς Ἀνατολὰς πορείᾳ της, οὐδέποτε μετὰ ἡμερονύκτιον περιστροφὴν ἐπανέρχεται ἀκριβῶς εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἔνθα πρὸ 24 ὡρῶν εὑρίσκετο. Τοῦ δὲ ἡλίου ταὐτοχρόνως μὲ ἀστέρα διερχομένου τὸν μεσημβρινόν, τὴν ἐπαύριον οὗτοι δὲν ἤθελον εὑρεθῇ εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, ἀλλ' ὁ ἀστὴρ ἤθελε προεξέχει τοῦ ἡλίου κατά τι καὶ προφθάσει τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ὀλίγον τι πρὸ τοῦ ἡλίου, ἕνεκα τῆς προφανοῦς ἀποστάσεως, ἣν πρὸς Ἀνατολὰς διανύει οὗτος. Ἐντεῦθεν δ' ἕπεται,ὅτι ἡ ἡλιακὴ ἡμέρα εἶναι μεγαλητέρα τῆς ἀστρώας κατὰ τέσσαρα περίπου λεπτά, καὶ ὅτι πρέπει τις νὰ προσθέσῃ τι εἰς τὴν πρώτην, ἵνα ἐξισῶται πρὸς τὴν δευτέραν. Ἀλλ' ἡ ἀνισότης τῆς πορείας τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν τοῦ ἀστέρος δὲν εἶναι πάντοτε ἡ αὐτή,ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῆς ταχύτητος τοῦ ἡλίου ἐν τοῖς διαφόροις σημείοις τῆς τροχιᾶς του, καὶ τῆς ἀνισότητος τῶν καθ' ἑκάστην διατρεχομένων τόξων τῶν τροχιῶν τῆς γῆς. Ὥστε ὡρολόγιον ἐντελῶς τετακτοποιημένον δὲν δύναται νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ ἀνὰ διαστήματα χρόνου, ὁτὲ μὲν θέλει προχωρεῖ, ὁτὲ δὲ παλινδρομεῖ. Ἐν τέλει δὲ μετὰ 365 ἡμέρας θέλει ὑφίσταται διαφορὰ περίπου 15 λεπτῶν.

Κατὰ συνέπειαν, ἡ πρὸς τὸν ἥλιον τακτοποίησις τῶν ὡρολογίων δὲν εἶναι ἀκριβής, ἀλλὰ κατὰ προσέγγισιν, πασιφανῶς δὲ καταφαίνεται ἡ μετὰ τοῦ ἡλίου διαφορὰ τούτων. Ἐν τούτοις ἐν τῇ κοινῇ χρήσει δὲν δίδεται προσοχὴ τῆς διαφορᾶς ταύτης, καθισταμένης αὐτῆς ὅλως ματαίας καὶ περιττῆς. Εἶναι οὐχ ἧττον λίαν ἀναγκαία καὶ σημαντικὴ εἰς τοὺς ἀστρονόμους, οἵτινες ἄνευ τούτου ἤθελον λίαν ἀπατᾶσθαι εἰς ὑπολογισμοὺς ἀνεπιλήπτου ἀκριβείας.

Οἱ ὡρολογοποιοὶ ἐφεῦρον ἐπὶ τούτῳ πρὸ καιροῦ, ἐκκρεμὲς ἰσοχρονισμοῦ, δυνάμενον νὰ δείξῃ τὴν πραγματικὴν καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν ὥραν. Τοῦτο φέρει δύο λεπτοδείκτας, ἐξ ὧν ὁ εἷς δεικνύει διὰ τῆς τακτικῆς αὐτοῦ πορείας τὴν κατὰ προσέγγισιν ὥραν, ὁ δ' ἕτερος ὀπισθοδρομῶν ἢ προσχωρῶν δι' ἰδίου μηχανήματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συμφωνῇ μὲ τὸν ἥλιον, δεικνύει τὸν πραγματικὸν χρόνον.

Ἰδοὺ πίναξ φανερόνων πότε ἡ πραγματικὴ καὶ ἡ κατὰ προσέγγισιν ὥρα εὑρίσκονται εἰς συμφωνίαν, καὶ πότε εἰς διαφοράν.

Τὴν 15 Ἀπριλίου. Συμφωνία.

Τὴν 14 ταὶ 15 Μαΐου τὸ ἐκκρεμὲς ὡρολόγιον παλινδρομεῖ τοῦ ἡλίου κατὰ 3' καὶ 58''.

Τὴν 15 Ἰουνίου. Συμφωνία.

Τὴν 25 καὶ 26 Ἰουλίου, τὸ ἐκκρεμὲς προχωρεῖ κατὰ 6' καὶ 6''.

Τὴν 31 Αὐγούστου. Συμφωνία.

Τὴν 1 καὶ 2 Νοεμβρίου τὸ ἐκκρεμὲς προχωρεῖ κατὰ 16' καὶ 15''. Ἐδῶ εἶναι ὁ μέγιστος ἰσοχρονισμός.

Τὴν 23 Δεκεμβρίου. Συμφωνία.

Τὴν 11 καὶ 12 Φεβρουαρίου τὸ ὡρολόγιον προχωρεῖ κατὰ 14' καὶ 36''.

Ἐξ οὗ παρατηροῦμεν, ὅτι ὡρολόγιον ἐντελῶς κεκανονισμένον δὲν δύναται νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸν πραγματικὸν χρόνον ἢ τετράκις τοῦ ἔτους, καὶ ὅτι ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις ἄλλοτε μὲν θὰ προσχωρῇ ἄλλοτε δὲ θὰ παλινδρομῇ.

Τὸν χρόνον καταμετροῦμεν διὰ τριῶν μέσων. ὡς ἀκολούθως·

1. Διὰ τοῦ ἡλίου, καὶ οὗτος εἶναι ὁ πραγματικὸς καὶ μᾶλλον χρήσιμος εἰς τὴν κοινωνικὴν χρῆσιν. Ἐνδείκνυται δὲ διὰ τῶν ἡλιακῶν πλακῶν.

2. Διὰ τῆς ἀστρῴας ὥρας, σημειουμένης διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀστέρων εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον.

3. Διὰ τῆς κατὰ προσέγγισιν ὥρας, ἣν μᾶς δεικνύουσι τὰ ἐν χρήσει ὡρολόγια.

Ἡ διδασκαλία τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ὡρολογίων, ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς ὡρολογοποιούς.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ

Ἔκτεινον τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ἔχων τὴν παλάμην ἐστραμμένην πρὸς τὸν οὐρανόν. Θέσον γραφίδα ἢ μικρὸν λεπτὸν ξύλον ἐν τῇ ὑπὸ τῆς βάσεως τοῦ ἀντίχειρος καὶ τῆς τοῦ λιχανοῦ σχηματιζομένῃ γωνίᾳ. Τὸ μικρὸν αὐτὸ ξύλον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ μῆκος τοῦ λιχανοῦ δακτύλου. Μετὰ ταῦτα στρέψον τὴν βάσιν τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς πρὸς τὸν ἥλιον, εἰς τρόπον ὥστε ἡ σκιὰ τοῦ ξύλου νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῶν δακτύλων. Ὅταν αὕτη ἀφικνεῖται εἰς τὸ ἄκρον τοῦ λιχανοῦ, ἐνδείκνυσι τὴν 5 ὥραν τῆς πρωΐας καὶ τὴν 7 τῆς ἑσπέρας. Ὅταν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ μέσου δακτύλου, ἐνδείκνυσι τὴν 6 ὥραν τῆς πρωΐας καὶ τὴν 6 τῆς ἑσπέρας. Ὅταν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ παραμέσου ἢ δακτυλιωτοῦ δακτύλου τὴν 7 τῆς πρωΐας καὶ τὴν 5 τῆς ἑσπέρας. Ὅταν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ μικροῦ δακτύλου τὴν 8 τῆς πρωΐας καὶ τὴν 4 τῆς ἑσπέρας. Ὅταν δὲ φθάνῃ εἰς τὴν μεσαίαν φάλαγγα, τότε ἐνδείκνυσι τὴν 9 τῆς πρωΐας καὶ τὴν 3 μ. μ. καὶ ὅταν εἰς τὴν πρώτην φάλαγγα τὴν 10 τῆς πρωΐας καὶ τὴν 2 τῆς ἑσπέρας. Τέλος δὲ ὅταν φθάνῃ τὴν ῥίζαν τῶν δακτύλων ἐνδείκνυσι τὴν 11 ὥραν τῆς πρωΐας καὶ τὴν πρώτην μ. μ.

Ὁπότε δὲ ἡ σκιὰ πίπτῃ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς χειρὸς θέλει εἶσθαι μεσημβρία.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Ποῦ θὰ ρίψῃς τὴ ψῆφο σου, Γιάννη;

— Ἐστὸν τενεκέ.

— Καλά, μὰ ποῦ ; ἐστὸ μαῦρο ἢ στὸ ἄσπρο ;

— Ἐστὸ μαῦρο, γιατὶ μαύρισε ἡ καρδιά μου ἀπὸ τὰ μαῦρα ποῦ βλέπω.

Εἷς κύριος συναντᾷ ἕνα φίλον του τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν ψηφοφορίαν.

— Ε ! τὰ ἔμαθες ;

— Ὄχι, ποῖοι ἐκέρδισαν ;

— Οἱ συμπολιτευόμενοι.

— Δὲν σοῦ τὸ ἔλεγα ἐγώ ; ζήτω ἡ ἑλπά ;

— Ναί, ἐδῶ ἐκέρδισαν οἱ συμπολιτευόμενοι, ἀλλ' εἰς τὰς ἐπαρχίας παντοῦ ἐκέρδισαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι.

— Ε ! τί σημαίνει τοῦτο ; ἐδῶ εἶναι ἡ πρωτεύουσα.

— Ναί, ἀλλὰ περισσότεροι εἶναι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἀφοῦ ἐκεῖ ἐχάσαμεν καὶ ἐδῶ ἐκερδίσαμεν.

— Τότε νὰ τοὺς φέρωμεν ἐδῶ ἄλλοτε, ὅλους νὰ ψηφίζουνε.

Μεταξὺ δύο δεσποινίδων.

— Ζήτω τὸ κορδόνι!

— Ζήτω ἡ ἐλιά!

— Ζήτω τὸ κορδόνι ι ι ι ι....

— Δὲν σοῦ τὸ ἐπιτρέπω εἰς τὸ σπῆτι μου.

— Ἐγὼ θὰ φωνάζω παντοῦ, ζήτω τὸ κορδόνι ι ι ι!!

— Νὰ φύγῃς ἀπ' ἐδῶ, ἐλεεινή!...

— Δὲν φεύγω, ἀθλία!...

— Θὰ σὲ μπατσίσω.....

— Θὰ σὲ κτυπήσω...

— Στάσου λοιπόν, νὰ 'δῇς....

— Στάσου καὶ σύ, βρωμοῦσα....

— Ἡ ἐλιὰ λιποθυμεῖ.....

Εἰς μάγειρος ἐρωτᾷ μουσικόν τινα·

— Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὑπουργείου;

— Ἀπαράλλακτα, 'σὰν νὰ γυρίσω τὸ τύμπανό μου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος καὶ νὰ τυμπανίζω....

— Καὶ ἐμὲ μοῦ φαίνεται 'σὰν νὰ γυρίσω τὸν τέντζερέ μου ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, καὶ νὰ θέλω νὰ μαγειρεύσω.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

29

Αἴνιγμα.

Πᾶς στὸν Οὐρανὸν μὲ βλέπει
συνήθως τὸν χειμῶνα
ὅταν διαλυθοῦν τὰ νέφη
μετὰ σφοδρὸν τυφῶνα.
Εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Θεὸς
ὡς σημα μ' ἔδωσε σοφῆς
εὐάγγελον· πλὴν νά!
πετῶ εὐκόλως στὰ νερὰ
καὶ τροχοφόρον τρέχω
ὡς ἐφημερίδος δὲ τίτλον
ἣν ἔχει χώρα γείτων
τὸ ἐμὸν ὄνομα παρέχω.

30

Μεταγραμματισμός.

Μὲ Ν, τὸ νεκρικόν μου ᾆσμα
σπανιωτάτης Μούσης
εὐτυχὴς ἂν τ' ἀκούσης.
Μὲ Λ, τοῦ διαβήτου πλάσμα
συχνὰ θὰ μ' ἀπαντήσῃς
Γεωμετρίαν ἂν ἀνοίξῃς.

31

Ἱστορικὴ ἐρώτησις.

Τίς κυνικὸς φιλόσοφος πωλήσας ἅπασαν τὴν πατρῴαν κτῆσιν, ἔρριψε τὰ χρήματα εἰς τὴν θάλασσαν, φωνάζας: «Ἠλευθερώθην»;

32

Κυβόλεξον.

. . . α
. . α .
. α . .
α . . .

33

Πρὸς συμπλήρωσιν.

Ὁ — . ο. ο. — . ο. . υ. . — τ. . — . λ. ι. . —

Ἀραβικὸς Ἵππος

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 26 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

19. Ἀσπασμὸς—σπασμός.

Ἔλυσεν αὐτὸ ὁ ἐκ Μεσολογγίου ψευδώνυμος Δικαφυρομύτας.

20. Ὁ ἀχάτης λίθος ἐστὶ πολύτιμος.

21. **Πόα**
ὀπὴ
ἀήρ.

22. Ἐκ τοῦ πρώτου θὰ ἠγόραζεν 20 πήχ. Ἐνῷ ἐκ τοῦ δευτέρου ἔχει 36. Ἡ τιμὴ τοῦ πρώτου ἦν 18 δρ., ἡ τοῦ δευτέρου 10.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Ν. Λεοντιάδης ἐξ Ἀθηνῶν, Π. Φατσέας ἐκ Ναυπλίου, καὶ Κ. Βλαντασόπουλος ἐξ Ἀχαΐας.

23. Τὰ πτηνά, διότι ψάλλουσιν ὅ,τι πρὸ αἰώνων ἔψαλλον.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Κ. Β. Ἀχαΐαν. Ἐπιστολὴ καὶ δελτάριον ἐλήφθησαν. Πιστεύομεν ἤδη νὰ ἐλάβετε ἀμφότερα βιβλία, ἀποσταλέντα ἐπὶ συστάσει.—Γ. Ν. Σ. Δικελή. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Συνδρομητὴς ἐνεγράφη καὶ ἀπεστάλη σειρὰ φύλλων. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ προθυμίαν σας. Ἀναμένομεν καὶ ἄλλους.—Ν. Δ. Κ. Βόλον. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ἀπόδειξις στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. — Δ. Ν. Φ. Δαῦκον. Ζητούμενον φύλλον ἀποστέλλεται σὺν παρόντι.—Ἀρ. Ἱπ. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. — Δ. Κ. Ἐνταῦθα. Εὐχαρίστως ἐνεγράψαμεν εὐχαριστοῦμεν.—Σ. Μ. Σύρον. Πάντοτε ἔχομεν τὴν ἰδέαν ταύτην. Ὡς βλέπετε δὲν ἠπατήθημεν.—Ο. Ν. Πάτρας. Παραγγελία σας ἀπεστάλη χθές.—Κ. Ρ. Ἄρταν. Ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας. — Κ. Π. Σύρον. Αἱ ἐκλογαὶ παρῆλθον, ὥστε δικαίως πρέπει νὰ μᾶς ἐνθυμηθῆτε. — Ν. Δ. Καλάμας. Δύνασθε νὰ στείλητε συνδρομήν σας καὶ δι' ἐπιταγῆς καὶ ἐν ἐπιστολῇ συστημένῃ, ἔστω καὶ εἰς βάρος μας, ὅπως ἀγαπᾶτε. Τί νὰ γείνῃ, ἀφοῦ ὑποβαλλόμεθα εἰς τόσας θυσίας θὰ ὑποστῶμεν καὶ ταύτην.—Μ. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἀναμένομεν συνδρομήν σας, ὡς καὶ φίλου σας.— Δ. Β. Πόρον. Μᾶς ἐλησμονήσατε.— Χ. Σ. Καλάμας. Συγχαιρόμεθα ἀπόκτησιν υἱοῦ. Ἀναμένομεν ἐπιστολήν σας.— Κ. Θ. Κέρκυραν. Ἀναμένομεν ἐνεργείας σας.

Πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας ἔτι τὴν συνδρομήν των.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς ὅπως παρακαλέσῃ τοὺς μὴ ἀποστείλαντας ἔτι τὴν ἑαυτῶν συνδρομήν, (ἴσως ἕνεκα τοῦ εὐτελοῦς αὐτῆς), ἵνα σπεύσωσι νὰ τὴν ἀποστείλωσι, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν βαδίζομεν εἰς τὸν ἕβδομον μῆνα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, καὶ πολλαὶ τοιαῦται ἀποτελοῦσι ποσὸν ἀναγκαῖον ἀπέναντι τῶν θυσιῶν, εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα, καὶ ἀφ' ἑτέρου, διότι οἱ μὴ πληρώσαντες ἐγκαίρως θ' ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαιώματος τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰς κληρώσεις τῶν λαχείων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καὶ τῶν λαχειοφόρων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξ ἀνάγκης δὲ θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ φύλλου.

Παρακαλοῦνται δ' ἐν ταύτῳ, ὅσοι τῶν Κυρίων τούτων δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ διατελῶσι συνδρομηταὶ τῆς «Φύσεως» νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἡμῖν, ἢ νὰ μᾶς ἐπιστρέψωσι τὸ φύλλον, διότι πολὺ ἄδικον εἶναι νὰ ἐξακολουθῶμεν ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς ταχυδρομικὰ ἔξοδα χάριν αὐτῶν καὶ εἰς κόπους ματαίους, ἕνεκα ἀδικαιολογήτου σιγῆς.

Ἡ Διεύθυνσις

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ